

GYÜRE LAJOS VERSEI

Eb ura fakó

Ha másként nem, hát akkor így:
Káromlással és fokossal,
Nem sírva, alázkodva, de
Keményen, faltörő kossal.

És nem bajuszbá dűnnyögőn,
Vigyázva ó, nehogy sértsen,
Sosemvolt bűnökért mindig
Csúszva, örökké csak térden.

Mint kinek lábát Trianon
Úgy vágta ketté, hogy vére
Felfröccsent, fel, pironkodni
Fel, fel a csillagos égre.

Hát mért nem mondunk már egyszer
Egy nagyot, „Eb ura fakót”?!
Hogy lenne miért várni a
Méltó büntetést, a bakót!

Kassa, 2005. február 3-án.

Felszedték sátrukat

Felszedték sátrukat a pásztorok
Miközben angyalok énekeltek
Apraja-nagyja nyáj körül forog

Szelíd juhokat tereltek tova
S az égi mannára vártak éhkel
Szitkót szórtak mert az ég mostoha

Nem adott manát és a fű se serkedt
Kiszáradtak a bő folyók kutak
És messze hagyták az ősi berket

S bár harsogott a győzelmi ének
Nem borultak térdre az erős kosok
Csak a birkák s a fogatlan vének

Aszott füvet perzselt a napkorong
Kutyák tépték egymást visongva míg
Hátukon csattant az eldobott dorong

Puskák végén remeg a célkereszt
A tüdő a szív és ujjak begye
S szétnyílik az ég mint almagerezd

Kassa, 2006. január hava

A tomszentandrási római katolikus templom. (Fazekas Péter rajza.)